

urigtigt og skadeligt at bebyrde enkelte af Communens Medlemmer med saadant Arbejde, naar vi nu have Folk, som kunne gjøre det ligesaagodt og desuden lønnes saa godt, at de meget vel fremdeles kunne udføre denne Forretning. Jeg er, som jeg har udtalt, aldeles ikke imod, at man vil træffe nye Bestemmelser med Hensyn til Bøgernes Førelse; men jeg er meget imod at tage den fra Præsterne og lægge den over paa Beboerne.

Hvad angaar det andet Hovedpunkt, nemlig om det borgerlige Ægtefælskab, da kan jeg ganske slutte mig til, hvad der af flere Talere er udtalt, at det nemlig vilde vække meget stor Uvillie, jeg kan ligefrem sige Forargelse og Misfornøielse ved en Lov, der vilde paabyde, at ethvert Ægtefælskab skulde indgaaes paa den i Forslaget foreskrevne Maade. Folkestemningen i sin Heelhed og Almindelighed er en saadan, at dette vilde vække en stor Misfornøielse; derimod er det paa den anden Side min bestemte Formening, at det vilde være urigtigt, om man vilde nægte dem af Folketkirkens Medlemmer, der foretrakke det borgerlige Ægtefælskab, Ret til at indgaae saadant, og jeg kan deri slutte mig til den sidste ærede Taler. Det er et af de Hovedpunkter, der gjør, at jeg skal stemme for Sagens videre Fremme, at man kan komme til at gjøre det muligt for dem af Folketkirkens Medlemmer, der ønske det, at kunne faae borgerligt Ægtefælskab. Jeg vilde endog saa have gjort det lettere, end det allerede i Forslaget er blevet bestemt; jeg vilde nemlig, at det burde tillades saadanne Folk, der ønske at indgaae borgerligt Ægtefælskab, at det, naar de forlangte det, skete i deres Hjem. Det vil nemlig være altfor besværligt, naar det skulde være fornødent for dem at rejse til Thinghuset eller Raadhuset. Jeg vilde endog saa sige, at efter min Formening burde det tillades dem, der ønskede det, at kunne faae et saadant borgerligt Ægtefælskab indgaaet for Præsten istedetfor for den verbale Dyrighed. Det er allerede saaledes nu, der mangler kun en endelig Declaration om, at Vedkommende ved den præstelige Tillysning have indgaaet et borgerligt Ægtefælskab. Præsten skal nemlig nu modtage Attesten om, at der ikke fra Lovgivningens Side er Noget iveien for, at

de vedkommende Personer kunne indgaae Ægtefælskab, og der mangler altsaa blot at give ham en Bemyndigelse til, efter at han har fundet Attesterne fyldestgjørende, at sige: nu ere I borgerlige Ægtefælsfolk. Det forekommer mig, at Saadant uden Betænkelighed fra nogen Side vilde kunne finde Sted. — Med Hensyn til Confirmationen, da billiger jeg Lovforslaget; jeg forstaaer det saaledes, at det fritager de Forældre, der ikke ønske deres Børn confirmerede, for denne Handling. Jeg er i denne Sag af ligefrem modsat Mening med den ærede første Taler (D. Müller), der argumenterede for det nu Bestaaende af Hensyn til hvad der er Christeligt, hvad der vil bidrage til at fremme den religiøse Følelse. Jeg troer netop, at, som det nu er, svækkes den christelige og religiøse Følelse i en overordentlig Grad. Lad os see, hvorledes det gaaer til mange Steder paa Confirmationsdagen, og hvad den første Gjerning er, som disse unge Christne foretage, efterat have afgivet Løftet. Er det ikke paa det Denshyndligste klart for alle Mennesker, at de ved deres allerførste Handlinger bryde det? Seer man ikke Sværme af Confirmander, der, naar de have stadfæstet deres Daabs Pagt, strax svigte det Løfte, de have aflagt? Denne Dvang til Confirmation er en Skygge, der hviler paa Lovgivningen, og det forekommer mig, at den lovgivende Magt maa, saavidt muligt, fjerne den; man kan da være vis paa, at de, der frivilligt lade deres Børn confirmere, ere besjælede af Overbeviisningen om Bigtigheden og Helligheden af denne Handling. Desværre maa man sige sig selv, at det nu er en meget ringe Deel af Confirmander, hos hvem denne Følelse er tilstede. Man kan ikke appellere til Børnenes Følelse, som den nævnte ærede Taler gjorde; thi Enhver veed, at i den Alder er det Forældrenes indpødede Være, Forældrenes Exempel, der bestemmer, om Børnene føle sig alvorligt stemte ved denne Handling eller ikke; og de Forældre, der ikke ønske deres Børn confirmerede, ville ikke bidrage til at bringe denne Følelse, som man maatte ønske hos Alle ved denne Leilighed, frem i Børnenes Hjærter. Det er altsaa det andet Punkt, hvori der i Lovforslaget er gjort et stort og glædeligt Fremskridt, at det tillades Forældre, der ikke sætte